

2

ΔΙΚΑΙΟ
ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
Ν. 86/99

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου με ανάλυση

ΛΟΥΗΣ ΠΑΡΛΑΣ

Έκδοση 1 , 2020

ΔΙΚΑΙΟ
ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ Ν. 86/99

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου με ανάλυση

ΛΟΥΗΣ ΠΑΡΛΑΣ

Έκδοση 1, 2020

ΔΙΚΑΙΟ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ 2 – ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ Ν. 86/99

Επιμέλεια Έκδοσης: Λούης Παρλάς Β.Α. (ΕCΟ)

Copyright © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΚΟΝΟΜΟΣ

ISBN: 978-9925-558-25-6

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή ή η
αναμετάδοση του βιβλίου ή μέρους του με
οποιοδήποτε μέσο ή σε οποιαδήποτε μορφή
χωρίς την άδεια του εκδότη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΚΟΝΟΜΟΣ
Τ.Θ. 26527, Λευκωσία 1640
Τηλ. 96 558456

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ Ν. 86(Ι)/99

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ Ν. 86(Ι)/99	8
1.1	Υποθέσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου	8
1.1.1	Υπόθεση.....	8
	xxx ΜΕΛΗ v. xxx ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ , Πολιτική Έφεση Αρ. 2/2013 , 13 Μαρτίου 2019.....	11
1.1.2	Υπόθεση.....	11
	xxx ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΚΑΙ xxx ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΑΛΙΟΜΕΤΟΧΟΥ , Πολιτική Έφεση Αρ. 46/2013 , 24 Οκτωβρίου 2019.....	16
1.1.3	Υπόθεση.....	16
	ΙΩΑΝΝΗ ΣΑΒΒΑ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΥ , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΕΦΕΣΕΙΣ ΑΡ. 10/2012 & 11/2012 , 2 Μαΐου 2018	20
1.1.4	Υπόθεση.....	20
	A & X ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΛΤΔ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 8/2012 , ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 24 Νοεμβρίου 2017.....	22
1.1.5	Υπόθεση.....	22
	ΑΝΔΡΕΑ ΕΥΖΩΝΑ κ.α. v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 40/2012 , ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 15 Δεκεμβρίου 2017	24
1.1.6	Υπόθεση.....	24
	ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΚΟΠΕΤΡΙΑΣ , Πολιτική Έφεση Αρ. 330/2011 , 4 Οκτωβρίου 2017	31
1.1.7	Υπόθεση.....	31
	ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΙΑΛΛΟΥΡΟΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΤΡΙΜΙΤΘΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 1465/2012 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 11 Νοεμβρίου 2015	36
1.1.8	Υπόθεση.....	36

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΙΩΑΝΝΟΥ κ.α. v. ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ.α. , Υπόθεση Αρ. 34/2014 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 9 Σεπτεμβρίου 2015.....	40
1.1.9 Υπόθεση.....	40
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΤΩΡΙΔΗΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΟΡΜΗΔΕΙΑΣ , Αρ. Υπόθεσης 852/2012 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 31 Μαρτίου 2014	42
1.1.10 Υπόθεση.....	42
ΚΑΙΤΗ ΣΥΜΕΟΥ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΥΨΩΝΑ , Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 211/2009 , 23 Οκτωβρίου 2013	44
1.1.11 Υπόθεση.....	44
ΝΙΚΟΛΑΣ ΕΥΖΩΝΑΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , Υποθ. Αρ.1684/2010 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 27 Σεπτεμβρίου 2013	48
1.1.12 Υπόθεση.....	48
ΑΡΧΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ v. ΕΠΑΡΧΟΥ ΠΑΦΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ , ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 1171/2010 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 11 Απριλίου 2013	52
1.1.13 Υπόθεση.....	52
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , Υπόθεση Αρ. 1579/2011 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 13 Σεπτεμβρίου 2013	54
1.1.14 Υπόθεση.....	54
ΜΑΡΟΥΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ κ.α. v. ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ.α. , Υπόθεση Αρ. 550/2011 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 1 Αυγούστου 2013	57
1.1.15 Υπόθεση.....	57
ΜΙΧΑΗΛ ΠΟΛΥΒΙΟΥ v. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 20/2012 , 24 Οκτωβρίου 2013.....	64
1.1.16 Υπόθεση.....	64
ΜΑΡΙΑ ΕΥΖΩΝΑ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , Υπόθεση Αρ. 1686/2010 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 21 Σεπτεμβρίου 2012	68
1.1.17 Υπόθεση.....	68
ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΥΖΩΝΑΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , Υπόθεση Αρ. 1682/2010 , 16 Φεβρουαρίου 2012	74
1.1.18 Υπόθεση.....	74
Κυπριακή Δημοκρατία κ.α. v. Ιεζεκιήλ, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 152/2008, 1 Νοεμβρίου 2011	76
1.1.19 Υπόθεση.....	76

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΜΠΑΚΑΣ v. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ κ.α. , Υπόθεση Αρ. 1498/2009 , 19 Σεπτεμβρίου 2011	79
1.1.20 Υπόθεση.....	79
ΚΑΛΟΜΟΙΡΑΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΜΑΝΕΤΖΟΥ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΜΠΟΥ κ.α. , Υπόθεση Αρ. 997/2010 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 10 Μαΐου 2011	82
1.1.21 Υπόθεση.....	82
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΙΣΣΟΝΕΡΓΑΣ , Υπόθεση αρ. 135/2009 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 30 Δεκεμβρίου 2011 ..	86
1.1.22 Υπόθεση.....	86
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΑΛΑΙΟΜΕΤΟΧΟΥ , Υπόθεση Αρ. 1175/2008 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 8 Σεπτεμβρίου 2010.....	96
1.1.23 Υπόθεση.....	96
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΙΣΣΟΝΕΡΓΑΣ , Υπόθεση Αρ. 492/2009 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 29 Σεπτεμβρίου 2010	100
1.1.24 Υπόθεση.....	100
ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ v. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 1569/2008 , 14 Απριλίου 2010	107
1.1.25 Υπόθεση.....	107
ΕΝΩΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΥΠΡΟ v. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 175/2010 , 30 Νοεμβρίου 2010	111
1.1.26 Υπόθεση.....	111
Γιώργος Ιωάννου v. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση Αρ. 242/2009 , 11 Μαΐου 2010	114
1.1.27 Υπόθεση.....	114
Χαραλάμπος Χριστοδούλου v. Υπουργείου Εσωτερικών κ.α., Υπόθεση Αρ. 1773/2007, 17 Σεπτεμβρίου 2009	115
1.1.28 Υπόθεση.....	115
Εμπορική Εταιρεία Παλαιχωρίου Λτδ. v. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α., Υπόθεση Αρ. 842/2007, 26 Μαρτίου 2009	119
1.1.29 Υπόθεση.....	119
ΠΑΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΚΑΚΙΟΥ κ.α. , Υπόθεση Αρ. 412/2006 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 12 Ιανουαρίου 2009.....	120
1.1.30 Υπόθεση.....	120

ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΜΠΟΡΗ, ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΒΙΩΣΑΣΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κ.α. v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΙΜΟΥ κ.α. , Υπόθεση Αρ. 2365/2006 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 12 Φεβρουαρίου 2009	124
1.1.31 Υπόθεση.....	124
Χαράλαμπος Χαραλάμους Πλαστήρας v. Κοινοτικού Συμβουλίου Κάτω Πύργου, Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 9/2008, 10/2008, 16 Σεπτεμβρίου 2009	126
1.1.32 Υπόθεση.....	126
ΔΗΜΗΤΡΑ ΕΥΖΩΝΑ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , Υποθ. αρ.1613/2007 , 18 Σεπτεμβρίου 2009.....	129
1.1.33 Υπόθεση.....	129
ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΥΖΩΝΑΣ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , Υπόθεση Αρ. 1657/2007 , 16 Ιουλίου 2009.....	135
1.1.34 Υπόθεση.....	135
Κρίνος Θεοχάρους v. Κυπριακής Δημοκρατίας, Ποινικές Εφέσεις Αρ. 185/2006, 210/2006, 21 Ιανουαρίου 2008.....	141
1.1.35 Υπόθεση.....	141
Κώστας Χαιλή v. Ιακώβου (Ψιαψια) Ανδρέου κ.α., Εκλογική Αίτηση Αρ. 3/2007, 15 Φεβρουαρίου 2008	143
1.1.36 Υπόθεση.....	143
ΣΤΟ ΦΑΚΕΛΟ Β483/08 , Πολιτική Αίτηση Αρ. 63/2008 , 22 Σεπτεμβρίου 2008	145
1.1.37 Υπόθεση.....	145
ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΥ κ.α. v. ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ (α) ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ.α. , Υπόθεση Αρ. 104/2006 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 23 Ιανουαρίου 2008.....	148
1.1.38 Υπόθεση.....	148
ΙΕΖΕΚΙΗΛ Α. ΙΕΖΕΚΙΗΛ v. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΑΡΧΟΥ ΠΑΦΟΥ , Υπόθεση Αρ. 1342/2008 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 18 Σεπτεμβρίου 2008.....	152
1.1.39 Υπόθεση.....	152
Πλετρος Χριστοδούλου Ζωνιάς κ.α. v. Κοινοτικού Συμβουλίου Λάγκειας, Υπόθεση Αρ. 819/2006 , 13 Νοεμβρίου 2007	154
1.1.40 Υπόθεση.....	154
ΤΖΟΥΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΥΧΩΝΑ , Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 7/2005 , 15 Μαΐου 2007.....	155

1.1.41	Υπόθεση.....	155
	Ανδρέας Ηρακλή Τσιολή κ.α. ν. Επάρχου Λευκωσίας κ.α. , Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 129/2005 , 12 Νοεμβρίου 2007	158
1.1.42	Υπόθεση.....	158
	ΑΝΤΩΝΗΣ Π. ΚΑΝΕΛΛΗΣ κ.α. ν. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΑΛΑΙΟΜΕΤΟΧΟΥ, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 3619 , 22 Δεκεμβρίου 2005	162
1.1.43	Υπόθεση.....	162
	Ανδρέας Γλυκής ν. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α., Υπόθεση Αρ. 741/2003 , 24 Μαΐου 2005	167
1.1.44	Υπόθεση.....	167
	ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΡΑΤΖΙΑ ν. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 787/2003 , 2 Αυγούστου 2005	174
1.1.45	Υπόθεση.....	174
	Καλομοίρα Σωκράτους Μανεντζού ν. Κοινοτικού Συμβουλίου Κάμπου κ.α., Υπόθεση Αρ. 944/2001, 13 Ιανουαρίου 2003	175
1.1.46	Υπόθεση.....	175
	Λούκας Γρηγόρη ν. Κοινοτικό Συμβούλιο Πύργου, Υπόθεση Αρ. 338/2002 , 18 Δεκεμβρίου 2003.....	176
1.1.47	Υπόθεση.....	176
	Δήμητρα Κ. Μίτα κ.α. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α, Υπόθεση Αρ. 857/2000 , 23 Ιουλίου 2003	179
1.1.48	Υπόθεση.....	179
	Κυριάκος Κυριάκου ν. Κοινοτικού Συμβουλίου Χλώρακας, Υπόθεση Αρ. 1085/2000, 18 Ιουλίου 2002.....	180
1.1.49	Υπόθεση.....	180
	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ν. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , Υπόθεση Αρ. 1085/2000 , 18 Ιουλίου 2002	181
1.1.50	Υπόθεση.....	181
	Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου ν. Κοινοτικού Συμβουλίου Αγίου Τύχωνα, Υπόθεση Αρ. 773/2001 , 31 Οκτωβρίου 2002.....	183
1.1.51	Υπόθεση.....	183
	ΑΡΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ν. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΛΙΟΠΕΤΡΙΟΥ , Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 1318/2000, 1319/2000 , 14 Δεκεμβρίου 2001.....	184
1.1.52	Υπόθεση.....	184
	Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου ν. Κοινοτικού Συμβουλίου Λιοπετρίου , κ.α. , Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 1077/99 και 1078/99 , ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ , 14 Μαρτίου 2001	187

1.1.53	Υπόθεση.....	187
	Ανδρέα Μιχαήλ Κυριάκου Κολάς ν. Κοινοτικού Συμβουλίου Γερίου , ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 1038/99 , 31 Μαΐου 2001	197
1.1.54	Υπόθεση.....	197
	Κοινοτικού Συμβουλίου Παλαιχωρίου Ορεινής ν. Κυπριακής Δημοκρατίας , ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 692/2001 , 7 Σεπτεμβρίου 2001	206
1.1.55	Υπόθεση.....	206
	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ν. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΧΛΩΡΑΚΑΣ , Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 2337 , 26 Οκτωβρίου 1999	207
1.1.56	Υπόθεση.....	207
	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΡΙ ν. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 883/92 , 28 Απριλίου 1999	209
1.1.57	Υπόθεση.....	209
	Κοινότης Λυσού κ.α. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α., Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 2190 , 29 Ιουνίου 1998.....	213
1.1.58	Υπόθεση.....	213
	ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΙΑΛΛΟΥΡΟΥ ν. ΕΛΛΑΔΑΣ Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ , Πολιτική Έφεση Αρ. 9642 , 21 Ιανουαρίου 1998	218
1.1.59	Υπόθεση.....	218
	ΖΗΝΩΝΑΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ν. ΧΡΥΣΟΥΛΛΑΣ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ , Πολιτική Έφεση Αρ. 9766 , 10 Απριλίου 1998.....	220
1.1.60	Υπόθεση.....	220
	ΠΑΝΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ν. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 604/95 , 2 Ιουνίου 1997	223
1.1.61	Υπόθεση.....	223
	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ ν. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 1015/96 , 13 Νοεμβρίου 1997	224
1.1.62	Υπόθεση.....	224
	ΕΡΩΤΟΚΡΠΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗ ν. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 186/93 , 7 Φεβρουαρίου 1996	226
1.1.63	Υπόθεση.....	226
	ΑΝΔΡΕΑΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΚΟΝΝΑΡΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ν. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΠΟΛΥΣΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ , Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Αρ. 872/94 & 873/94 , 1 Νοεμβρίου 1996	228
1.1.64	Υπόθεση.....	228
	ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ν. ΑΝΔΡΕΑ ΑΝΤΩΝΗ ΜΟΥΖΟΥΡΗ , Ποινική Έφεση Αρ. 6060 , 26 Μαρτίου 1996	230

1.1.65	Υπόθεση.....	230
	ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ v. ΘΕΟΧΑΡΗ ΚΕΛΒΕΡΗ , Ποινική Έφεση Αρ. 5949 , 29 Απριλίου 1996.....	231
1.1.66	Υπόθεση.....	231
	Κυπριακή Δημοκρατία κ.α. v. Κοινότητας Πύργων κ.α., Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1518 και 1521 , 1 Νοεμβρίου 1996	234
1.1.67	Υπόθεση.....	234
	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΒΒΑ (ΤΣΑΕΡΙΑ) v. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 541/94 , 26 Ιουνίου 1996	236
1.1.68	Υπόθεση.....	236
	Μιλτιάδης Μιλτιάδους v. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α. , Υπόθεση Αρ. 247/94, 21 Ιουλίου 1995	237
1.1.69	Υπόθεση.....	237
	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΙΔΑΛΙΟΥ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΗ v. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ , Υπόθεση Αρ. 320/92 , 4 Δεκεμβρίου 1992	239
1.1.70	Υπόθεση.....	239
	ΜΑΡΙΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ v. ΦΩΤΟΥΣ ΝΙΚΟΛΑ Χ" ΛΟΙΖΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ , Πολιτική Έφεση Αρ. 7643 , 14 Απριλίου 1992.....	240
1.1.71	Υπόθεση.....	240
	Αρχή Πύργων κ.α. v. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α., Υπόθεση Αρ. 671/91 , 31 Ιανουαρίου 1992	242

1 ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ Ν. 86(Ι)/99

1.1 Υποθέσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου

1.1.1 Υπόθεση

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, Δ.: Αντικείμενο της υπό έφεση απόφασης αποτελεί τροχαίο δυστύχημα το οποίο επεσυνέβη στις 27.1.2004 στην οδό χχχ στο χωριό χχχ της επαρχίας χχχ, με ενεχόμενα οχήματα το αυτοκίνητο με αρ. εγγραφής Χχχχ9 που οδηγούσε ο εφεσείων/ενάγων και το όχημα με αρ. εγγραφής Υχχχ4 που οδηγούσε η εφεσίβλητη 1/εναγόμενη 1 με την άδεια και συγκατάθεση του ιδιοκτήτη, εφεσίβλητου 2/εναγόμενου 2.

Σύμφωνα με τις δικογραφημένες θέσεις του εφεσείοντα, αυτός, στις 27.1.2004 και ώρα 14:30, οδηγούσε το εν λόγω όχημα νόμιμα και κανονικά κατά μήκος της οδού χχχ στο χωριό χχχ, με κατεύθυνση από χχχ προς χχχ, ενώ η εφεσίβλητη 1 οδηγούσε το εν λόγω όχημά της από την αντίθετη κατεύθυνση. Αποτέλεσε δικογραφημένο ισχυρισμό του εφεσείοντα ότι η εφεσίβλητη 1, αμελώς και κατά παράβαση των κανόνων οδικής ασφάλειας και επιμελούς οδήγησης, παρέλειψε να προβεί σε όλα τα απαιτούμενα μέτρα και ενέργειες ως ο μέσος και σώφρων οδηγός όφειλε και/ή ενήργησε κατά παράβαση των κανόνων οδικής ασφάλειας και/ή απέτυχε να ελαττώσει ταχύτητα και/ή απέτυχε να πάρει έγκαιρα την κανονική θέση πορεία της στην αριστερή πλευρά του δρόμου, με αποτέλεσμα να μην αφήσει τον απαιτούμενο χώρο και/ή να εισέλθει στη λωρίδα επί της οποίας κινείτο ο εφεσείων, με αποτέλεσμα ο τελευταίος να αναγκαστεί, προς αποφυγή της σύγκρουσης και υπό την αγωνία της στιγμής, να οδηγήσει το όχημά του αριστερότερα και να ανατραπεί μετά από πτώση του σε παρακείμενο χαντάκι και να υποστεί σωματικές βλάβες και υλικές ζημιές.

Η εφεσίβλητη 3 ενάγεται ως η μόνη υπεύθυνη για την γενικότερη κατάσταση των δημοσίων οδών, η οποία, σύμφωνα με τον εφεσείοντα, αμέλησε να λάβει το σύνολο των απαιτούμενων μέτρων και ή να προβεί στο σύνολο των απαιτούμενων ενεργειών δια των οποίων να προειδοποιεί τους οδηγούς που κινούνται στον πιο πάνω δρόμο για τον οποίο ήταν υπεύθυνη, με αποτέλεσμα ο εφεσείων και το όχημά του να υποστούν βλάβες.

Οι εφεσίβλητοι 1 και 2 αρνήθηκαν με την υπεράσπιση τους τις αξιώσεις του εφεσείοντα, αποδίδοντας το δυστύχημα στην αποκλειστική και ή συντρέχουσα αμέλεια του εφεσείοντα και/ή οδήγηση κατά παράβαση των νομίμων καθηκόντων του. Ειδικότερα, ισχυρίστηκαν ότι κινήθηκε ξαφνικά αριστερά στο δρόμο και, λόγω του ότι χρησιμοποιούσε κινητό τηλέφωνο με το χέρι του, έχασε τον έλεγχο του αυτοκινήτου του και ανατράπηκε.

Η εφεσίβλητη Δημοκρατία, επίσης, αρνήθηκε ευθύνη, ισχυριζόμενη ότι ο έλεγχος και η συντήρηση της επίδικης οδού ανήκουν στην κοινότητα χχχ και όχι στην Επαρχιακή Διοίκηση. Περαιτέρω, όσον αφορά τον τρόπο που έγινε το δυστύχημα, προέβαλε τους ίδιους ουσιαστικά ισχυρισμούς με αυτούς των εφεσίβλητων 1 και 2.

Περαιτέρω, το πρωτόδικο Δικαστήριο, με αναφορά σε νομολογία και αφού ανέλυσε τα γεγονότα της υπόθεσης, κατέληξε ότι ο εφεσείων απέτυχε να αποδείξει την υπόθεσή του και απέρριψε την αγωγή στη βάση του πιο κάτω σκεπτικού:

«Αποτελεί κατάληξη μου ότι στην υπό κρίση περίπτωση, ο τρόπος που η εναγόμενη 1 ενήργησε, δηλαδή η οδική της συμπεριφορά, ως διαπιστώνεται στα πιο πάνω συμπεράσματα του Δικαστηρίου, αντικειμενικά κρινόμενη, δεν ήταν τέτοια που θα πρέπει να της αποδοθεί οποιαδήποτε ευθύνη ή αμέλεια. Δεν υπολείπεται η συμπεριφορά της σε οτιδήποτε από τη συμπεριφορά ενός λογικού, συνετού οδηγού. Η εναγόμενη 1 με καμιά ενέργεια της δεν επηρέασε δυσμενώς την ελεύθερη πορεία του οχήματος του

ενάγοντα, ούτε έφερε αυτόν προ του φάσματος διλήμματος κατά την οδήγηση για λήψη μέτρων προς αποφυγή σύγκρουσης. Παράλληλα, ουδόλως φαίνεται η οδική συμπεριφορά του ενάγοντα να επηρεάστηκε από την κατάσταση του δρόμου ή από οποιαδήποτε ενέργεια ή παράλειψη της εναγόμενης 3 αναφορικά με τον εν λόγω δρόμο. Ο οποίος άλλωστε ήταν της αρμοδιότητας της κοινότητας χχχ. Αποκλειστική ευθύνη για το υπό κρίση δυστύχημα βρίσκω ότι φέρει ο ίδιος ο ενάγοντας, ο οποίος, οδηγώντας σε δρόμο τον οποίο γνώριζε πολύ καλά, δεν μπόρεσε να ελέγξει το όχημα του επαρκώς μετά που η πορεία του ήλθε αντίθετη με την πορεία του οχήματος που οδηγούσε η εναγόμενη 1, ως περιγράφεται ανωτέρω, με αποτέλεσμα να ανατραπεί και να υποστεί τις ζημιές που αναφέρθηκαν. Το κατά πόσο σ' αυτό συνέτεινε η ταχύτητα που τηρούσε ή το ότι κρατούσε το κινητό του τηλέφωνο παραμένει άνευ σημασίας δεδομένου του ότι είναι για λόγους που αφορούν τον ίδιο που ο ενάγων έχασε τον έλεγχο του οχήματος του και ανατράπηκε.»

Με επτά λόγους έφεσης αμφισβητείται η ορθότητα της πρωτόδικης απόφασης. Με τον πρώτο λόγο έφεσης ο εφεσείων προβάλλει ότι η κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι αποκλειστική ευθύνη για το δυστύχημα φέρει ο ίδιος ο εφεσείων είναι ανατιολόγητη, νομικά εσφαλμένη και αποτέλεσμα εσφαλμένης αξιολόγησης της μαρτυρίας του εφεσείοντα, ενώ με το δεύτερο λόγο έφεσης προβάλλει πως, παρά το ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε «τα λεγόμενα . και τα ευρήματα» της εξετάστριας του ατυχήματος ΜΕ1, εν τούτοις, παρέλειψε να αξιολογήσει σημαντικό μέρος της εν λόγω μαρτυρίας.

Με τον τρίτο και τέταρτο λόγο έφεσης ο εφεσείων προβάλλει πως εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ως αξιόπιστη τη μαρτυρία τόσο της εφεσίβλητης 1, όσο και του Α. Γ. (ΜΥ1 της Δημοκρατίας), αντίστοιχα, ενώ αυτοί υπέπεσαν σε σημαντικές αντιφάσεις. Με το δε πέμπτο λόγο έφεσης, προβάλλεται ότι λανθασμένα αποφασίστηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο ότι

δεν υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του ατυχήματος και της κατάστασης του επίδικου δρόμου για την οποία υπεύθυνη είναι η εφεσίβλητη 3. Με τον έκτο λόγο έφεσης προβάλλεται ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα αποφάνθηκε ότι ο επίδικος δρόμος «ήταν της αρμοδιότητας της κοινότητας χχχ», ενώ με τον έβδομο λόγο έφεσης ο εφεσίων προβάλλει ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έσφαλε στην απόφασή του ότι δεν είχε τεθεί ενώπιόν του οτιδήποτε, το οποίο να υποστηρίζει την αγωγή εναντίον του εφεσίβλητου 2.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, έχοντας ορθά, κατά την κρίση μας, καταλήξει στην αποδοχή της εκδοχής της εφεσίβλητης 1, ο λόγος έφεσης 5 είναι έκθετος σε απόρριψη. Όπως ορθά διαπίστωσε το Δικαστήριο, η οδική συμπεριφορά του εφεσίου δεν επηρεάστηκε από την κατάσταση του δρόμου ή από οποιαδήποτε ενέργεια ή παράλειψη ενέργειας, είτε της Δημοκρατίας ή της Κοινότητας χχχ. Συνεπώς, δεν καθίσταται αναγκαίο να εξεταστούν οι υπόλοιποι λόγοι έφεσης.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Έφεση Αρ. 2/2013](#)

[xxx ΜΕΛΗ v. xxx ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ , Πολιτική Έφεση Αρ. 2/2013 , 13 Μαρτίου 2019](#)

1.1.2 Υπόθεση

ΛΙΑΤΣΟΣ, Δ.: Οι Εφεσείοντες, υπό την ιδιότητά τους ως διαχειριστές της περιουσίας του αποβιώσαντος Γιάγκου Αριστοδήμου (ο αποβιώσας), προχώρησαν στην καταχώρηση αγωγής ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, με την οποία αξίωσαν αποζημιώσεις, εδραζόμενες σε διάφορα νομοθετήματα. Η αγωγή στρεφόταν αρχικά και εναντίον του Γενικού Εισαγγελέα υπό την ιδιότητά του ως εκπροσώπου της Κυπριακής Δημοκρατίας, κατά τη διάρκεια όμως της ακροαματικής διαδικασίας η εν λόγω

αξίωση απεσύρθη ανεπιφύλακτα και η αγωγή συνεχίστηκε μόνο σε σχέση με τους εναγόμενους 2 - Εφεσίβλητους.

Στους Εφεσίβλητους αποδίδεται αμέλεια στη λήψη των απαραίτητων μέτρων για την ασφαλή διακίνηση του αποβιώσαντος στην οδό Παναγίας των Παιδων, στο χωριό Παλιομέτοχο. Όπως προκύπτει μέσα από τις λεπτομέρειες αμέλειας της Έκθεσης Απαίτησης, οι Εφεσίβλητοι παρέλειψαν να λάβουν οιονδήποτε μέτρο για την ασφαλή χρήση του δρόμου από το κοινό και ενώ ο κίνδυνος ήταν αναμενόμενος, με αποτέλεσμα να συντείνουν ώστε ο αποβιώσας να βρεθεί ξαφνικά ενώπιον ενός μη αναμενόμενου κινδύνου και, τελικά, να απωλέσει τη ζωή του.

Με την υπεράσπισή τους οι Εφεσίβλητοι δέχονται μόνο ότι ο αποβιώσας οδηγούσε το όχημα με αρ. εγγραφής ΚJK 046 στις 10.6.2007, μεταξύ των ωρών 10.30-12.30 στην προέκταση της πιο πάνω οδού, που είναι αγροτικός δρόμος, με συνοδηγό τρίτο πρόσωπο, οπότεν σε κάποιο σημείο του δρόμου, όπου υπάρχει αριστερόστροφη καμπή, παρεξέκλινε της πορείας του προς τα δεξιά, κινήθηκε σε χωμάτινο παγκέτο με κατηφορική κλίση και ακολούθως έπεσε και κτύπησε με το μπροστινό μέρος σε χαράδρα βάθους πέντε μέτρων. Προβάλλουν όμως ότι το δυστύχημα οφειλόταν αποκλειστικά στην ευθύνη του ίδιου του αποβιώσαντος ο οποίος, γενικά, οδηγούσε αμελώς και χωρίς τη δέουσα φροντίδα και προσοχή και παραγνωρίζοντας τους κανόνες ασφαλούς οδήγησης και/ή χρήσης του δρόμου.

Κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, κατατέθηκαν ως παραδεκτά γεγονότα, μεταξύ άλλων, ότι ο θάνατος του αποβιώσαντος οφειλόταν σε πολυτραυματισμό συνεπεία του επίδικου τροχαίου δυστυχήματος και ότι ο δρόμος επί του οποίου επεσυνέβη το δυστύχημα υπάγεται στο αγροτικό δίκτυο της κοινότητας Παλιομετόχου, δηλαδή εντός της αρμοδιότητας των Εφεσιβλήτων. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αξιολογώντας

τη δοθείσα μαρτυρία και τα ενώπιόν του τεκμήρια, κατέληξε στα πιο κάτω ευρήματα:

«Κατά ή περί τις 10-11.6.2007 και μεταξύ των ωρών 22:30-00:30 και ενώ ο Γιάγκος Αριστοδήμου, ηλικίας τότε 22 ετών (βλ. τεκμήριο 4), οδηγούσε το αυτοκίνητο του με αριθμό εγγραφής ΚJK 046 με συνοδηγό τον Ανδρέα Μιχαήλ, ηλικίας τότε 21 ετών, στην προέκταση της οδού Παναγίας των Παίδων στο Παλιομέτοχο με κατεύθυνση προς το πεδίο βολής και το σκυβαλλότοπο, για άγνωστους προς το Δικαστήριο λόγους, σε κάποιο σημείο πριν την είσοδο του πεδίου βολής όπου ο δρόμος σχηματίζει αριστερή στροφή σύμφωνα με τη πορεία του και είναι λίγο κατηφορικός, χωρίς να γίνει χρήση φρένων, ξέφυγε της πορείας του δεξιά, πέρασε από το χωμάτινο παγκέτο, το οποίο είχε επίσης κατηφορική κλίση, και αφού ανατράπηκε κτύπησε με το μπροστινό του μέρος σε χαράδρα βάθους 5 μέτρων (σημείο Χ επί του σχεδιαγράμματος τεκμήριο 8) καταλήγοντας στην τελική του θέση η οποία σημειώνεται με το σημείο Α2 επί του σχεδιαγράμματος τεκμήριο 8. Το τεκμήριο 8, το σχεδιάγραμμα της σκηνής του δυστυχήματος ετοιμάστηκε επί κλίμακος από τον ΜΥ3, ο οποίος επισκέφθηκε τη σκηνή, η οποία είχε παραμείνει ανέπαφη, περί η ώρα 07:15 στις 11.6.2007, αφού πρώτα προέβηκε στις σχετικές μετρήσεις.

Η ταχύτητα με την οποία κινείτο το αυτοκίνητο πριν την ανατροπή του είναι άγνωστη προς το Δικαστήριο. Η συγκεκριμένη αριστερόστροφη στροφή, σημείο απ' όπου παρεξέκλινε της πορείας του προσδιορίζεται περί τις 20 μίρες.

Από το δυστύχημα ο οδηγός και ο συνοδηγός του αυτοκινήτου έχασαν τη ζωή τους. Αιτία θανάτου του Γιάγκου Αριστοδήμου είναι πολυτραυματισμός συνεπεία τροχαίου δυστυχήματος. Οι ενάγοντες στην παρούσα είναι διαχειριστές της περιουσίας του αποβιώσαντα δυνάμει διατάγματος Δικαστηρίου ημερομηνίας 26.9.07 (βλ. τεκμήριο 3).

Ο δρόμος επί του οποίου συνέβηκε το εν λόγω δυστύχημα ο οποίος ήταν ασφαλοστρωμένος και όπως ήδη ανέφερα αποτελεί την προέκταση της οδού Παναγίας των Παίδων υπάγεται στο αγροτικό δίκτυο της κοινότητας Παλιομετόχου. Η οδός Παναγία των Παίδων, μέχρι και το Δημοτικό σχολείο, εμπίπτει στην κατοικημένη περιοχή της κοινότητας Παλιομετόχου και το όριο ταχύτητας καθορίζεται σε 50χ.α.ω.. Κατά τον ουσιώδη χρόνο του δυστυχήματος στην προέκταση της οδού Παναγίας των Παίδων δεν υπήρχε οδικός φωτισμός, ούτε φωσφορούχα σήματα και κιγκλιδώματα στο σημείο της στροφής, σήματα και κιγκλιδώματα τα οποία τοποθετήθηκαν από την Επαρχιακή Διοίκηση σε μεταγενέστερο του δυστυχήματος, αλλά άγνωστο προς το Δικαστήριο χρόνο, κατόπιν πιέσεων και προτροπών του κοινοτάρχη του Παλιομετόχου στα πλαίσια της καλυτέρευσης του οδικού δικτύου της κοινότητας (βλέπε Τεκμήριο 17). Δέχομαι επίσης ότι οι εναγόμενοι 2 είχαν τον έλεγχο και την εποπτεία του συγκεκριμένου δρόμου.»

Στη συνέχεια το πρωτόδικο Δικαστήριο προχώρησε στην εξέταση του κατά πόσον οι ενάγοντες - Εφεσεύοντες είχαν επιτύχει να αποδείξουν την υπόθεσή τους εναντίον των εναγομένων - Εφεσιβλήτων. Αφού αναφέρθηκε στις εκ του περί Κοινοτήτων Νόμου (Ν. 86(Ι)/99) υποχρεώσεις των Κοινοτικών Συμβουλίων σε σχέση με τη βελτίωση και επιδιόρθωση των δρόμων της κοινότητάς τους και στη νομική διάσταση του ζητήματος της αμέλειας και της δημόσιας οχληρίας, σημείωσε ότι για να καταλήξει το Δικαστήριο στο κατά πόσο η συγκεκριμένη κατάσταση του δρόμου είναι επικίνδυνη - θέμα το οποίο είναι πραγματικό και εξαρτάται από τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης - εξετάζει, μεταξύ άλλων, και το κατά πόσο η δημιουργηθείσα κατάσταση είναι τέτοια που να είναι εύλογο να αναμένεται ότι τα πρόσωπα που χρησιμοποιούν το δρόμο ενδεχομένως να υποστούν ζημιά. Όπως, ορθώς, σημείωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, το κριτήριο είναι αντικειμενικό, πάντα εξεταζόμενο υπό το φως της προβλεψιμότητας του κινδύνου και η εκτίμηση της σχετικής μαρτυρίας θα πρέπει να γίνεται με βάση

την κοινή λογική (**Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. xxx Ζιπιτή κ.ά. (2003) 1 ΑΑΔ 749, Rider v. Rider and Another (1973) 1 All E.R. 294**). Ήταν η τελική κρίση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι:

«Από την ενώπιον μου μαρτυρία και τα ευρήματα προκύπτει ότι ο συγκεκριμένος δρόμος ο οποίος υπάγεται στο αγροτικό δίκτυο της κοινότητας Παλιομετόχου κατά τον ουσιώδη χρόνο οδηγούσε μόνο στο σκυβαλλότοπο και στο πεδίο βολής και χρησιμοποιείτο από τα σκυβαλλοφόρα οχήματα και τα στρατιωτικά οχήματα κατά διαστήματα όταν υπήρχαν ασκήσεις στο πεδίο βολής. Ο συγκεκριμένος δρόμος δεν οδηγούσε πουθενά αλλού. Στο συγκεκριμένο δρόμο δεν εσυνέβηκε οποιοδήποτε ατύχημα πλην του επίδικου το οποίο ήταν δυστυχώς θανατηφόρο. Με τα πιο πάνω δεδομένα και έχοντας κατά νουν και την αξιολόγηση της μαρτυρίας όπως έγινε πιο πάνω κατά την κρίση μου η διαμόρφωση του συγκεκριμένου δρόμου αυτού δεν συνιστούσε εύλογα προβλεπτό κίνδυνο για τους τότε χρήστες του για τους οποίους οι εναγόμενοι 2 όφειλαν να λάβουν οποιαδήποτε μέτρα. Φυσικά στην κρίση μου αυτή δεν παραγνωρίζω ότι μετά το επίδικο θανατηφόρο σε άγνωστο βέβαια χρόνο τοποθετήθηκαν κιγκλιδώματα και φωσφόρα σήματα ενέργειες οι οποίες από μόνες τους για τους λόγους που μόλις ανέφερα πιο πάνω δεν τεκμηριώνουν την επικινδυνότητα του δρόμου και κατ' επέκταση την προηγούμενη παράλειψη των εναγομένων να ενεργήσουν. Ενόψει και των πιο πάνω θεωρώ ότι δεν έχει αποδειχθεί οποιαδήποτε αμέλεια από μέρους των εναγομένων 2.»

Οι Εφεσείοντες με τρεις συνολικά λόγους έφεσης προσβάλλουν ως εσφαλμένη την πρωτόδικη κρίση. Ο πρώτος λόγος αφορά στο συμπέρασμα του Δικαστηρίου ότι με βάση την ενώπιον του μαρτυρία δεν ήταν δυνατός ο καθορισμός της ταχύτητας του οχήματος του θύματος. Σχετικός με το ζήτημα της ταχύτητας είναι και ο δεύτερος λόγος έφεσης, όπου τίθεται ότι εσφαλμένα το Δικαστήριο αποδέχθηκε τη μαρτυρία του ΜΥ2, υπαλλήλου του Τμήματος Ηλεκτρομηχανολογικής Υπηρεσίας, ως προς τον υπολογισμό της.

Μέσω του τρίτου λόγου έφεσης τίθεται ότι εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε ως αναξιόπιστη τη μαρτυρία του ΜΕ1, διερευνητή τροχαίων δυστυχημάτων, σε σχέση με την επικινδυνότητα της στροφής όπου έλαβε χώραν το επίδικο δυστύχημα.

Υπό το πρίσμα των πιο πάνω, τα όσα περιβάλλουν το ζήτημα της ταχύτητας, τα οποία και καλύπτονται από τους δύο πρώτους λόγους έφεσης, καθίστανται άνευ ουσιαστικής σημασίας για σκοπούς κατάληξης.

Αναπόδραστο αποτέλεσμα είναι η απόρριψη της έφεσης. Τα έξοδα, καθοριζόμενα στο ποσό των €2.000, πλέον ΦΠΑ, αν υπάρχει, επιδικάζονται εις βάρος των Εφεσιόντων και προς όφελος των Εφεσιβλήτων.

Δείτε εδώ την απόφαση στο cylaw [Πολιτική Εφεση Αρ. 46/2013](#)

[xxx ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΚΑΙ xxx ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ v. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΑΛΙΟΜΕΤΟΧΟΥ , Πολιτική Εφεση Αρ. 46/2013 , 24 Οκτωβρίου 2019](#)

1.1.3 Υπόθεση

Π. ΠΑΝΑΓΗ, Δ.:- Οι εφεσιόντες, με ξεχωριστή προσφυγή που καταχώρησε έκαστος στο Ανώτατο Δικαστήριο, προσέβαλαν την απόφαση των εφεσιβλήτων, κατόπιν επανεξέτασης, με την οποία τους επιβλήθηκε εκ νέου η πειθαρχική ποινή της απόλυσης. Οι προσφυγές τους συνεκδικάστηκαν πρωτοδίκως και απορρίφθηκαν. Ακούσαμε μαζί τις δύο εφέσεις που ασκήθηκαν κατά της πρωτόδικης απόφασης.

Για να γίνουν καλύτερα κατανοητά τα όσα θα απασχολήσουν στο πλαίσιο των εφέσεων, θεωρούμε αναγκαία σύντομη αναδρομή στα γεγονότα που προηγήθηκαν της έκδοσης της ως άνω διοικητικής απόφασης.

Το 2006, ενώ οι εφεσιόντες ήταν υπάλληλοι των εφεσιβλήτων, βρέθηκαν ένοχοι από το Μόνιμο Κακουργιοδικείο που συνεδρίαζε στην Πάφο σε κατηγορίες που αφορούσαν συνωμοσία προς καταδολίευση κατά

παράβαση των άρθρων 302 και 29 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 155 και συγκάλυψη κατά παράβαση των σχετικών άρθρων του περί Συγκάλυψης, Έρευνας και Δήμευσης Εσόδων από Ορισμένες Εγκληματικές Πράξεις Νόμου του 1996 (Ν. 61(Ι)/96) και επιβλήθηκε στον καθένα ποινή φυλάκισης δύο ετών. Σύμφωνα με γνωμάτευση που οι εφεσίβλητοι ζήτησαν και πήραν από το νομικό τους σύμβουλο, τα εν λόγω αδικήματα ενέχουν έλλειψη εντιμότητας. Ως εκ τούτου, οι εφεσίβλητοι κάλεσαν τους εφεσεϊόντες ενώπιον τους και τους επέβαλαν την πειθαρχική ποινή της απόλυσης. Η απόφαση αυτή ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο αποδεχόμενο τις σχετικές προσφυγές των εφεσεϊόντων με αρ. 9/08 και 10/08 αντίστοιχα λόγω μη εφαρμογής από τους εφεσίβλητους προνοιών του άρθρου 53(1)(β) του **περί Κοινοτήτων Νόμου του 1999, (Ν. 86(1)/99).**

Ακολούθως, οι εφεσίβλητοι κάλεσαν τους εφεσεϊόντες ενώπιον τους στις 7.11.2009 αφού προηγουμένως τους επιδόθηκε σχετική ειδοποίηση στην οποία αναφέρονταν λεπτομερώς τα αδικήματα στα οποία αυτοί είχαν καταδικαστεί από το Κακουργιοδικείο και ότι δικαιούνταν να αντιπροσωπευθούν από δικηγόρο της εκλογής τους ή με εκπρόσωπο της συντεχνίας τους και να αναφέρουν οτιδήποτε επιθυμούσαν προτού τους επιβάλουν πειθαρχική ποινή ενόψει της παραπάνω καταδίκης τους. Οι εφεσίβλητοι, αφού άκουσαν τα όσα προτάθηκαν από τους δικηγόρους των εφεσεϊόντων ως ελαφρυντικοί και μετριαστικοί για την ποινή παράγοντες, όρισαν νέα συνεδρίαση για τις 10.11.2009 με σκοπό να «σκεφτούν» ποια ήταν η αρμόζουσα ποινή. Κατά τη συνεδρίαση της 10.11.2009 δεν λήφθηκε οποιαδήποτε απόφαση καθότι τα 2/3 των μελών των εφεσιβλήτων εισηγήθηκαν την ποινή της απόλυσης οπότε η συνεδρίαση αναβλήθηκε για την 21.11.2009 με σκοπό τη λήψη τελικής απόφασης.

Στις 21.11.2009 οι εφεσίβλητοι επέβαλαν στους εφεσεϊόντες την ποινή της απόλυσης, απόφαση η οποία λήφθηκε κατά πλειοψηφία από το εννεαμελές Συμβούλιο των εφεσιβλήτων, με Πρόεδρο τον Κοινοτάρχη.